876/11

Den 21. september 2011 blev i sag nr. 79.414:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Lærerstandens Brandforsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S. Hun klager over størrelsen af den af selskabet fastsatte méngrad i forbindelse med et ulykkestilfælde.

Selskabet henviser til, at det i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens méntabel har fastsat méngraden til 8 %. Forsikringen giver ret til udbetaling ved en méngrad på mindst 5 %.

Af klageskemaet, som er underskrevet af klageren den 20/11 2010, fremgår bl.a.:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Jeg var sidste år (19.9.2009) ude for en faldulykke i forbindelse med mit fodbold. Det gik hård ud over knæet og det har jeg allerede anmeldt dengang, som I også vil kunne se i sagsmapperne hos mit forsikringsselskab. Så blev jeg opereret i begyndelsen af året og har gennemført al min genoptræning. Desværre er mit knæ langt fra det samme som før skaden. Det kan ikke strækkes helt ud uden væsentlige smerter, og det bliver ikke bedre. Forsikringsselskabet har vurderet min skade til en méngrad på 8%, hvilket jeg mener er alt for lidt. Jeg er kun 18 år og skal resten af livet leve med, at jeg ikke kan deltage i nogen form for sport, som jeg tidligere dyrkede rigtig meget. Jeg har klaget til forsikringsselskabet over deres afgørelse, men som De kan se af vedlagte kopi af brev fra forsikringen, så fastholder de méngraden på 8%. Derfor har jeg nu som en sidste mulighed valgt at klage over deres afgørelse til Jer. Jeg kan se af jeres méngradstabel, at skader i samme kategori som min vurderes til et sted mellem 8 og 15%, og jeg synes det er meget urimeligt at tage udgangspunkt i laveste grad - ikke mindst min alder og fremtid taget i betragtning. Så jeg håber meget, at I vil se velvilligt på min sag.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …

Jeg vil opnå en højere méngrad og dermed større erstatning for en skade der desværre kommer til at få betydning for mig resten af livet - og jeg er kun 18!

Af journal fra hospitalet fremgår bl.a.:

"**20.05.10 AMBULANT**
… ORTOPÆDKIR. AMB.AFS. …
Fys.konf.:
Har i efterforløbet haft problemer med bevægelsen i knæet. Har egentlig ikke nogle smerter. Tager ikke noget smertestillende.

Obj.:
Hø. knæ: Cikatricer sufficiente og reaktionsløse, ingen tegn til infektion. Har et par gr.s ekstensionsdefekt, men kan komme ned i fuld ekstension. Flekterer til ca. 120 gr., men der er ikke noget distinkt stop. Får dog ondt i fosse poplitea.
Ingen ømhed over ledlinier, spec. ingen ømhed sv. til mediale ledlinie og McMurray negativ. Knæet stabilt. Lachmanns test negativ, ingen sideinstabilitet.
Der er let hævelse i rec. suprapatellaris."

I speciallægeerklæring af 8/9 2010 hedder det bl.a.:

"**Objektivt**
…
Højre knæ: Neutral akse og Q-vinkel (mindre end 12 grader)
Der er lidt ansamling. På mediale ledlinie er der palpationsømhed. Der er lille reaktionsløs cikatrice over pes anserinus. Nedsat sensibilitet på lateralsiden af proksimale tibia, svarende til ramus infrapatellaris.

Patella er umiddelbart pæn mobil, men er fikseret distalt i vertikal retning.
Lachmanntest: 4-5 mm. løshed målt på rolimeter.
Der er let postitiv pivotshift.

Bevægelse
Højre 0-120 grader, venstre minus 5 til 140 grader (hyperekstenderet).

Omfang højre/venstre:
Lår 40/43.
Knæ 35/35 cm.
Læg 33/33 cm.

Der er bilateralt normal fodstilling.
…
Resumé
18-årg pige der i september 2009 under fodboldkamp pådrager sig højresidig forreste korsbåndsskade og medial menisklæsion. Opereres 1. februar 2010 på … Hospital med rekonstruktion af korsbånd og re-insertion af menisk. Har i hele efterforløbet beklaget sig over smerter og dårlig bevægelighed. Er snublet et par gange, hhv. med og uden bandage. Efter begge fald har patienten haft lidt øget ømhed på medialsiden. Har fortaget sig i løbet af de efterfølgende uger. Man har fra behandlers side talt om behandlingsmuligheder, herunder brissement, men har anbefalet forsat fysioterapi upåagtet at patientens bevægelighed og mulighed/evne til at træne, har været status quo siden april 2010.

Patienten har nu mere eller mindre konstant ondt med belastningsrelateret forværring. Kan ikke dyrke sport af nogen art. Har i 1½ år gået til fysioterapi 1-2 gange ugentlig og har ikke kunnet deltage i idræt i skolen."

Selskabet har i brev af 8/12 2010 til nævnet bl.a. anført:

"Tilstanden kan efter vores lægekonsulents opfattelse bedst sammenlignes med punkt D.2.7.11 i Arbejdsskadestyrelsens méntabel, hvorefter læsion af korsbånd med moderat skuffeløshed og let muskelsvind og/eller let bevægeindskrænkning udløser en mengrad på 8%.

Vores medlem har i sin mail af 26.10.10 udtrykt utilfredshed med méngraden. Jævnfør forsikringsbetingelsernes punkt 11.20 kan spørgsmålet om ménfastsættelse indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, og vi vejledte medlemmet herom i vores brev af 09.11.10. Vi tilbød desuden at afholde halvdelen af styrelsens gebyr. Skulle Arbejdsskadestyrelsen nå frem til, at méngraden overstiger 8%, vil vores medlem naturligvis få sin andel af gebyret refunderet.

På baggrund af nævnets henvendelse har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder imidlertid ikke anledning til at forhøje méngraden og må fastholde, at spørgsmålet om ménfastsættelse kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**7 Erstatning**
7.10 Erstatning ved invaliditet
Hvis sikrede bliver varigt invalideret, betales erstatning med så mange procent af forsikringssummen, som invaliditeten er fastsat til - forsikringssummen for invaliditet er nævnt i policen. Sikredes invaliditetsprocent fastsættes i lighed med reglerne om varigt men i Lov om forsikring mod følger af arbejdsskade, §18, stk. 1 og 2.

Efter disse regler skal invaliditetsprocenten fastsættes ud fra en medicinsk bedømmelse af de varige ulemper, ulykkestilfældet har medført i den sikredes daglige livsførelse, uden hensyn til dennes specielle erhverv. Den mén-tabel, der benyttes, vises på Arbejdsskadestyrelsens hjemmeside www.ask.dk. Invaliditetsprocenten fastsættes, så snart de endelige følger kan bestemmes - dog senest 2 år efter ulykkestilfældet."

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen som tilbudt af selskabet i henhold til forsikringsbetingelserne. Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at en méngrad på mere end 8 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson